

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Historia Scholastica Magistri Petri comestoris sacre
scripture seriem breuem nimis [et] obscuram elucidans**

Petrus <Comestor>

Argentine, 1503

VD16 P 1829

De recessu israel a mo[n]te sinai. ca. xij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30892

Quincoron

tem nō habuerunt in terra qd et melius eis cesserat. Tunc enim, vñ, ptem tñ bonoꝝ terre haberent: modo habebant decimam.

De his qui non possunt facere phase primo mense ut faciant secundo,

Lapitulum, XII.

Ocitus ē Domini

I nus ad moysen anno scđo mense pmo Hic plane determinat p reca pitulatōne h̄ dici, fa ciāt filij israel phase tpe suo, xiiij, die mē sis vñq ad vesper, et fecerūt phase. Erat aut̄ qdā imundi sup aia hois, i, sup hoiez q̄ d̄ aia, cuius cada uer q̄ terigerat n̄ po terant facere phase, et dicerūt ad moy sen. Quare fraudas mur ne valeam⁹ of ferre inter filios isrl. Forte indignantes q̄ talis immūdicia necessaria ē qños L et p̄suluit moyses sup hoc dñm. Qui r̄udit el, Nō de gente vña q̄ fuerit immund⁹ sup aia hois sine in via, pcul faciat phase mēse scđo xiiij, die oēm r̄iu phase obliuias. Si vero sine hmoi causis: tpe suo nō fecerit phase: ex terminabilis anima ei⁹ de p̄plis suis. Peregrin⁹ qz aduenia, si fuerit apud vos faciet phase dñi. Si qraſ, si itez in mēse scđo p̄p̄emūdias cīa nō poss̄ facere phase, qd̄ saceret. Pōt di ci, qz tertio faceret, qz qd̄ in uno dicti est si milliter da in alijs intelligi. Uel forte si de inceps eo anno non saceret non peccaret

De tubis argenteis et modo clangendi in eis,

Lapitulum, XIII.

Terū locutus est

I dñs ad moysen. Fac tibi duas tu bas argenteas ductiles: q̄b̄ cōno cabis multitudinē. Has duas tubas habe bāt in q̄tuor vsus, ad p̄uocandā multitudinē, ad mouenda castra, ad bella, ad festa. Et erat ut d̄ iosephus tuba fistula cantatoria pene magnitudie cubiti, calamo capacioꝝ, p̄ bes i p̄ncipio latitudinē q̄ p̄metat ori ad sus

ceptioꝝ spūs, q̄ hebraice d̄i asora. In cōno caiōe p̄o multitudinis aliq̄ erat diversitas ad cōuocadū oēm p̄plim. Ultraq; simili clan gebant simplr. Ad p̄uocandoꝝ solos prin cipes semel clangebant. Qd̄ dupl̄ intelligi tur, vna tñ, vel uno impulsu. Enī ut ad dicit iosephus semel clangebat si principes populu suum q̄lqz in ecclesia cōuocare sole bant: vel moyses p̄plim p̄ ecclias. Ad castra p̄o mouēda nō simpl̄ sed cōciser, plūlūstribus clangebat. Et in p̄mo sonitu mouebant castra, tres tribi q̄ erant ad orientē, in scđo q̄ ad meridiē, in tertio q̄ ad occidentē, in quar to q̄ ad aquilonē. Mo 2 p̄o clāgēdi in bel lis nō distinguēt, qz forte si apō alias natio nes siebat apō eos, qñ etiaz habebat solēne epuluz et dies festos: et kalēdas clangebat, sed nō est determinatus modus. Sacerdos tes autem clangebant.

De recessu israel ad montem synai,

Capitulum, XIII.

Pno secūdo mē

I se scđo, xx, die mēsis eleunata ē mū bes de tabernaclo federis: et p̄fecti se de mōte dñi vña triū diez. Dicunt he brei qz arca p̄cedebat eos tribi dictis: super quā nube stante q̄i ad certū locū p̄ueniebat paulatim, qd̄ ā cītius, qdam tardis. Sz me lius ē vt d̄ h̄ itinere

ii dicam⁹ qñ egress Uer⁹ est inq̄t, m. vt si se de mōte syna et p̄ dicam⁹ qñ egressi sūt cessit eos nubes, nec de syna tñ eos p̄ces

hevit p̄ tres d̄ies et fissenubem,

noctes. Unū statim murmurauerit, p̄ labore itineris, qz nec noctis b̄ castra posuerit, et tāc recubuit nubes i soli tudine pharan, i, p̄ma māsiōe quā fecerit in pharan. Est em̄ phara maria solitudo quā mō saraceni ihabitāt, qz ḡ anno p̄mo mēse iij, p̄ma die mēsis venerit ad monte dñi, et ab

codē egressi sūt āno xx, die mēsis scđi, p̄tq̄ in hac māsiōe q̄ et

q̄ in hac māsiōe q̄ et

q

Historia

Hoc tū dīci q̄r eadē
die q̄ legē acceperāt
reuolutō anno natu
rali recesserūt. Cū ḡ
venissent p̄dīe kal.
iunij ad montem. et
q̄rta die iunij legēm
recepissem̄t: si eadem
die, iiii, reuolutō an
no recesserunt, p̄tz
q̄r tūtuor dieb̄z an
no sederūt ad mōtē
et ita tertio mēse āni
legitimi, die q̄rto re
cesserūt. Tū nibilo
mīn̄ rez est, q̄r scđo
mēle āni secūd̄, xx.
die egressi s̄t. Tripli
citer ei accip̄t ann̄
ab eis p̄ter naturale
Annus visualis a ia
nuario quem habet
cōmūne nobiscū in
practicib̄ suis et nego
cīs cōmūnib̄ agen
dis. Quoto at mēse
b̄ āni, q̄rta die egress
si sūt nō legit. Est et
ap̄d eos ann̄ legit.
m̄ q̄r v̄tūn̄ in legiti
mis q̄ agūt. In h̄t
dīcim̄ tertio mēle et die q̄rto egressi sūt. Est
et ap̄d eos ann̄ emergens. In memorīā em̄
liberatiois sue ceperūt ānos suos numerare
ab exitu degypto, sic grecia p̄ma olympia
de, romani ab yrbe p̄dīa, chītiani ab īcarna
tione dñi, et hui⁹ anni scđo mēle, xx, die egressi
sūt. Ja em̄ ann⁹ a phase v̄lq̄ in phase v̄nus
trāslierat, et de scđo phase, v̄lq̄ in phase flu
xerat, l, dies. Ergo mēsis vñ, xxx, diez fluer
rat, et secūdus iam fecerat, xx, dies. Hec aut
anno distīctio in multis locis necessaria
est. In hac mansione media p̄ exodi, et tot
tus leuiticus, et numeroz p̄cepta nō modi
ca descripta sūt. Nota q̄ quadruplex est an
nus. Legitim⁹, emerges, visualis, et natural⁹.
Annus legitimus b̄ anni tertio mēse iunio
et quarta die eiusdē mensis egressi sūt. Istū
cōputa a kal, in kal, Ann⁹ emergens: b̄ anni
secūdō mēse, l, xx, die eiusdē: q̄ est quarta di
es iunij extierūt. Istū a phase in phase cōpu

ta. Prīus accipe, xv, dies p̄mī mensis, et iun
ge cū, xliii, dieb̄ matī sequent̄. Ecce habes
p̄mī mēsem secūdī āni. Itē accipe, xvi, dies
q̄ remanet de māto, et iunge cū quattuor dies
b̄ iunij, et heb̄is, xx, dies scđi mēsis a phāse,
et ita vera erit v̄trac̄ p̄putatio āni, s̄ legitimi
et emergetis, sicut in textu līe p̄tinet. Ann⁹
visualis iste incipit a ianu, et hūc h̄nt hebrei
nobiscū cōmūne in negocijs suis. Ann⁹ na
turalis b̄ mēse tertio luna, iiii, q̄ est, l, dies
a, xiiii, luna aprilis recesserūt. Durit aut
moyses secū obad, als obad fratrē v̄xoz sue
q̄ nouerat in q̄b̄ loc̄ p̄ desertū castra cōmo
de ponī poterāt; p̄mittēs ei de optimis que
traderet eis dñs. Sane cū eleuabat arca dī
cebat moyses. Surge dñe et dissipēn̄ inimi
ci tūr fugias q̄ oderūt te a facie tua. Lū aut
deponere aiebat. Reuertere dñe ad multo
iudicē filioz exercitus israel.

De electione septuaginta senior̄.

Capitulum, xiiii.

R̄tum est antez

o murmur populi h̄ dñm dolētis
p̄ labore, et accensus ignis in ira
dñi denorauit extremā p̄tē castroy, illos, s, q̄
retro longe erat. Orant̄q̄ moyses ad dñm:
et absorptus est ignis. Vocauit̄q̄ nomen lo
ci illius incēsio, tamē nō fuit hoc mansionis
nomen. In eadem quoq̄ mansione vulgus
promiscuū q̄d ascenderat cum eis. Id est ser
ui et ancille egypti, et multi de israel pariter
cum eis flagrabāt desiderio carnium. Car
num noīe nō solas carnes: sed alioz ciboz
etiā abundātā intelligimus. Unū nec in q̄
rela eoz de carniō legi: cū dīcerūt. Recor
damur p̄scium quos comedebamus gra
tis in egypto, in mentem vēnūt nobis cucu
meres et pepones, porr̄q̄, et cepe et allia, ani
ma nostra arida est, nibil vident oculi nostri
nisi māna. Audiuīt̄q̄ moyses populi flen
tem: et int̄olerabilis res v̄sa est et, quia et ab
eo elcas petebāt. Et ait ad dominū. Cur im
posuisti populi huīus pondus sup me, nū
quid ego cōcept et genui multitudinē omnē
hāc Obscro aut aliter prouideas: aut inter
ficias me. Cui dominus. Cōgrega mihi se
ptuaginta viros d̄ seniorib̄ israel quos me
liores nosti ad ostiū tabernaculi: et auferā d̄
spiritu tuo, tradamq̄ eis ut sustentēt tecum
onus p̄pli: et populo dices, Cras dabo yo

